

Miz boux bouxcoz he, daj iq couh dwg laeq lwngyez vunz raen vunz gyaез he. Mwh doegsaw dwg samndei hagseng、banh ganbu, doeg cuhcungh ngeih nienzgaep bi haenx camgya daengx guek suau doxdax, aeundaej itdaengj ciengj.

Caengz daengz cibcaet bi, de couh ndaej baujsaengq bae dayoz doegsaw. Youq aen sujgyaj de ciep daengz dayoz luzcij dunghcihsuh haenx, minghyinh cix fouzcingz sajloengh de: Baez he byaij gvaq loh bae, gvaq ci hai ndaej lumj mbin nei bungq deng de, dued song gaiq ga caeuq fwngz swix de bae lo. Doiq gij hux sawqmh bungq daengz haenx, de mbouj deng dwk baih, doeklaeng baengh gij ceiqliengq giengiengz guh daengzdaej de, gag hag sat gocwngz dayoz, yienzhaeuh youh gag banh aen gunghswh he, baenz boux lauxcungj giyez seivunz miz baenz cienfanh guding swheanj he, lij ndaej senj hwnj ndaw si “cib daih gezcuz bouxcoz”. Ngoenzhaenx bae caijfangj de, cam de baenzlawz gwzfuz gij in gij haemzhoj neix, aeundaej cingzciik seizneix.

Saedcaih hawj gou siengj mbouj daengz, de ceiqliengq docih haenx mbouj dwg bohme ndiepgyaез de, hix mbouj dwg baengzyoux itcig gujli caeuq cihciz de. Doiq gij vwndiz gou cam de, de gig vaiq dap naeuz: Gou yaek docih song go faex!

Deng ci bungq deng le, doiq de boux lwngyez daj iq couh gig coengmingz, yienghyiengh cungj ndei gvaq vunz, mbouj fug saw, hix mbouj hawj bouxwnq yawjsiuj swheij haenx daeuj gangj, couh lumjbaenz ngoenzdai daeujdaengz ityiengh. Yawjyawj aen ndanggyad swheij, de siengsim dangqmaz, roxninh daengz seiqvunz de couh yienghneix sat lo, seiqvunz caiq mbouj miz gijma cigndaej guh, caiq mbouj miz yiyi, de lij siengj gvaq gag ra dai dem. Couhcinj youq yihyen dingq daengz gwnz gai giz gyaе cienz daeuj saek sing song sing lahbah heiqli yiengj, hix yinxhwnj de simnyap caeuq mboujonj. Vihliux hawj de sanq sim, cienq gij cujiyiliz de, de ok yen le, vunz ndaw ranz daegdaengq soengq de daengz lajmbanj ranz mehguх de bae.

Youq gizhaenx, de raen daengz song go faex gietdingh sengmingh de miz yiyi haenx.

Ranz mehguх youq aen mbanj liz ndaw singz haemq gyaе he, caemdingh、cwxcaih, caemhcaiqli miz di gungz. De couh youq ranz mehguх moix ngoenz

Docih Song Go Faex

感谢两棵树

一个年轻人,从小就是人见人爱的孩子。上学时是三好学生、班干部,初二那年参加全国奥数比赛,获得一等奖。

17岁不到,他就被保送到某大学深造。命运在他接到大学录取通知书那年的暑假,给他开了一个无情的玩笑:一次过马路时,一辆飞驰而来的车辆无情地夺去了他的双腿和左手。面对这飞来横祸,他没有被打倒,最终凭着惊人的毅力自学完全部大学课程,后来又创办了自己的公司,成为一家拥有上千万元固定资产的私企老总,并当选为市里的“十大杰出青年”。那天去采访他,问他如何克服难以想象的惨痛折磨,取得今天的成绩。

完全出乎我的意料,他最想感谢的既不是给他巨大关爱的父母,也不是一直鼓励和支持他的朋友。面对我的提问,他极快地回答:我要感谢两棵树!

遇到车祸之后,对从小就出类拔萃、自尊心极强的他说,不啻为世界末日的来临。看看自己残缺不全的身体,他痛不欲生,感到一生就这样毁了,人生再没有什么值得追求的目标和意义,一度想要自杀。即使在医院听到远远从街上传来的一两声汽车喇叭声,也能引起他的烦躁和不安,情绪极不稳定。为了让他散心,转移一下注意力,在他出院以后,家人特意把他送到乡下的姑妈家静养。

在那里,他遇到了决定他生命意义的两棵树。

姑妈家住在在一个远离城市的小村子,宁静、安逸,甚至有些落后。他就在姑妈的小院子里,每天吃饭、睡觉,睡觉、吃饭,一天天地打发着他认为不再宝贵的时光,人也更加灰心丧气和慵懒下来。一晃半年过去。

一天下午,姑妈家下田的下田,上学的上学,仅他一人在家。百无聊赖的他,自己摇动轮椅走出了那个小小的院落。就这样,似有冥冥中的安排,他与那两棵树不期而遇。

那是怎样的两棵树啊!在离姑妈家五六十米的地方,有两棵显得十分怪异的榆树,像藤条一般扭曲着肢体,但却顽强地向上挺立着。两树之间,连着一根七八米长的粗粗的铁丝,铁丝的两端深深嵌进树干里。不,简直就是直接缠绕在树里!活像一只长布袋被拦腰紧紧系了一根绳子,呈现两头粗、中间细的奇怪形状。

见他好奇的样子,一旁的邻居主动告诉他,起初是为了晾晒衣服的方便,七八年前,有人在两棵小榆树之间拉了一根铁丝。时间一长,树干越长越粗,被铁丝缠绕的部分始终冲不出束缚,被勒出了深深一圈伤痕,两棵小树奄奄一息。就在大家都以为这两棵榆树再也难以成活的时候,没想到第二年一场春雨过后,它们又发出了新芽,而且随着树干逐渐变粗,年复一年,竟生生将紧箍在自己身上的铁丝“吃”了进去!

莫名地,他的心被强烈地震撼了:面对外界施加的暴力和厄运,小树尚知抗争,而作为一个人,又有什么理由放弃对生活的努力呢!面对这两棵榆树,他感到羞愧,同时也激起了深藏于内心的那份不甘——只见他用自己仅存的右手,艰难地从坐了半年多的轮椅上撑起整个身体,恭恭敬敬地给那两棵再普通不过,却又再坚强不过的榆树,深深鞠了个躬!

很快,他便主动要求回到城里,拾起了久违的课本还有信心,开始了属于自己的新的生活。

听他平静地讲完这段故事,我长久无语。

gwn、ninz、ninz、gwn, moix ngoenz dajfat seizgan de nyinhnaeuz mbouj caiqliengq dijbauj haenx, bouxvunz hix engqgya doeknaiqliengq caeuqliengq gik lo. Baez yaepda couh gvaqbae buenqliengq bi.

Ngoenz he lajbyonghngoenz, ranz mehguх mbangj bae guhhong, mbangj bae hagdangz, cijmiz de boux dog youqliengq ranz. De mbwqmbwt mbouj miz saek yiengh saeh guh, couh gag ngauz aen eijlwnz ok ndaw hongh bae.

Couh yienghneix, lumj aenmingh cawqdingh nei, de bungqliengq daengz song go faex haenx lo.

Neix dwg song go faex baenzlawz ha! Youqliengq giz dieqliengq liz ranz mehguх haj roekcib mij gyaе, miz song go faexyizsu gig geizheih, song go faex lumj song diuz gaeu nei utngeuj, hoeng cix giengiengz daengjsoengz coh baihgwnz. Song go faex lienz miz diuz dietsienqliengq haemqliengq co caet bet mij raez he, dietsienqliengq song gyaеuj cug gofaex haenx gaenqliengq hamqliengq haeuj ndaw faex bae. Lumj aendaehbaengz raez deng diuzcag cug ndaet cungqgyang, yienh’ok gij yiengh geizheih song gyaеuj hung cungqgyang iq.

Raen de geizheih, ranznden youqliengq henz de haenx couh cawjdoengh lwnh de, hainduj dwg vihliux fuengbienh dak buh, caet bet bi gonqliengq, miz vunz youqliengq song go faex iq rag diuqliengq dietsienqliengq he. Seizgan nanz le, ganqliengq faex yied maj yied co, giz deng dietsienqliengq cug haenx maj mbouj ndaej, deng cug ok gien riz he, song go faex cungj yaek dai lo. Couh youqliengq mwh daihgya cungj laihnaeuz song go faex neix maj mbouj ndaej lo, mbouj siengj daengz bi daihngleih seizcin roengz ciengz fwn he le, song go faex neix youh dig ngaz okdaeuj, riengz dwk ganjfaex yied maj yied co, bi dem bi, gingqyienz dawz dietsienqliengq cug youqliengq gwnz ndang swheij haenx “gwn” haeuj ndaw faex bae lo!

Mbouj roх vihmaz, ndawsim de deng saenqdoengh lo: Doiq gij cainanh baihrog gya hawj haenx, gofaex lij roх bae doxdingj bae daeuqliengq, hoeng guh boux vunz he, youh miz gijmaz leix mbouj roengzrengz gvaq saedceij ne! Naj doiqliengq song go faexyizsu neix, de roxninh daengz gig najmong, doengzseiz hix gik ok doenghgiy mbouj gamsim yo youqliengq ndawsim de haenx——cij raen de yungh fwngz gvaz de, dwgrengz daemx hwnj aenndang naengh youqliengq gwnz eijlwnz gaenqliengq buenqliengq bi de, goenggoeng gingqgingqliengq baiqliengq song fo faex gig bingzciengz, hoeng youh gig giengiengz haenx mbat he!

Gig vaiqliengq, de couh cawjdoengh iugouz ma ndaw singz, gip hwnj gobwnj caeuqliengq saenqsim de cuengqliengq roengz haujlai nanz haenx, hainduj gvaq gij saedceij moqliengq de.

Dingqliengq de gig simdingh gangj sat aen goj de, gou haemqliengq nanz cungj mbouj gangj vah.

(Mungz Yenginz hoiz)

Loh Ndei Byaij Cungj Dwg Lohroengzlingq

好走的都是下坡路

Boux nungzminz he gangj gvaq aen goj de he hawj gou dingqliengq.

Ngoenzhaenx, gou rag aen cifaex naekgywd-gywd he naetnaiqliengq daeujdaengz daej bo. Yawj duenh loh hwnjlingqliengq raezrangrang, gou gag lau dwk dingz din roengzdaeuj. Gou gag siengj, ngoenzneix gou boux dog haengjdingh rag mbouj hwnjbae lo, itdingh aeу vunz bang cij ndaej. Cingqliengq youqliengq gou mwh mbouj roх baenzlawz guh, dingjlingz miz boux vunz simndei he loh gvaqliengq. De yawj ok gij dwgrengz gou, de doiqliengq gou naeuz: “Mbouj youqgaenj law, gou bang mwngz nyoengx.” Gangj le de couh seuqset binj genbuh, guh gij yiengh nyoengx ci. Yienghneix, gou couh haeb heuj yungh rengz rag ci. Youqliengq gij sing boux vunz simndei neix hemqliengq “gyayouz” ndawde, dou dauqdaeqliengq rag ci daengz dingj bo lo. Mwh gou docih

一位农民朋友曾给我讲述了一段他自己的故事。

那天,我拖着沉甸甸的板车疲惫地来到了山脚下。望着前面那一段长长的上坡路,我不禁畏而却步。心想,今天靠自己一个人绝对拉不上去了,肯定得有人帮一把才行。正在为难之际,正巧过来了一个热心的路人。他看出了我的窘境,对我说:“没关系,我来帮你。”说着,便利落地卷起袖子,拉开一副推车的架势。于是,我就咬紧牙使劲地拉车。在热人心人“加油,加油”的鼓劲声中,我们终于将车拉到了坡顶。当我感谢热心人的鼎力相助时,没想到他却说:“你用不着感谢我。这两天我的腰扭伤了,根本就不能用力。我只是喊喊‘加油’而已。能将这趟车拉上去,全靠的是你自己。”

农民朋友的故事不禁使我联想到,人生之路不也同样是如此。一位名人曾说:“容易走的都是下坡路。”人生之路并非一马平川,并非无须费劲就能轻松前行。许多时候,正是由于我们放弃了努力,便白白地错失了成功的良机。结果便是半途而废,无功而返。

de bang gou, mbouj liuh daengz de cix naeuz: “Mwngz mbouj yungh docih gou. Song ngoenz neix hwet gou in, gaenbonj yungh rengz mbouj ndaej. Gou cij dwg hemqhemqliengq ‘gyayouz’ ajmah. Aenci neix rag ndaej hwnjma, cienz dwg gauqliengq mwngz swheij.”

Aen goj nungzminz baengzyoux neix sawj gou siengj daengz, diuzloh seiqvunz bouxvunz hix dwg yienghneix. Miz boux vunz mizmingz he gangj gvaqliengq: “Loh ndei byaij cungj dwg lohroengzlingqliengq.” Diuzloh seiqvunz mbouj dwg bingzbwdbwd, mbouj dwg mbouj yungh ok rengz couh soengswt byaij baenaj. Haujlai seiz, cingqliengq dwg aenvih raeuz mbouj roengzrengz, couh begbeg saet bae ndei gihvei guh ndaej baenz, doeklaeng couh dwg guh daengz byongh couh vut, mbouj guh baenz saekyiengh dauqma. (Mungz Yenginz hoiz)